

Laste i konjokradice

Dogodilo se i to: neko ko je bio deo moćne grupacije okupljene oko nedodirljivih naprednjaka, prešao je u „ozloglašeni” rivalski „žuti” tabor!

Naime, pre nekoliko dana, Nada Bodrožić, poslanica u pokrajinskoj Skupštini, koja je u taj dom ušla 2012. godine na listi SNS-a, priključila se klubu vladajućeg DS-a, uz izgovor da je to učinila revoltirana neslaganjem s vladinim merama štednje koje pogađaju najsiromašnije građane.

Budući da su se u poslednje vreme takve stvari događale isključivo u suprotnom smeru, vest je nesumnjivo interesantna. Međutim, ova golicava priča dobila je mali publicitet, što i nije tako neočekivano u već poznatoj medijskoj „situaciji”. A i u to malo pisanija znatno veći prostor (ti i takvi) mediji ostavili su za reagovanje „pobeguljine” doskorašnje stranke – Nove Srbije. Veljini su tada osuli tešku artiljeriju na šefa pokrajinske vlade i krstili taj čin pogrđnim imenima, kao što su „ogoljeni potez očajnika” i „očigledan primer političke korupcije”. Naposletku su i pozvali državne organe da istraže pod kojim uslovima je poslanica-nevernica preletela u „žuto jato”.

Kako se u slučaju Nove Srbije, jamačno, radi o izuzetno principijelnoj organizaciji, odanoj pravim vrednostima, pre svega poštenju, doslednosti, ideološkim uverenjima i ostalim „razlozima” za bavljenje časnim zanimanjem kakva je srpska politika, za očekivati je da dotični dušebrižnici podsete narečene organe da istragu prošire i na druge prebege, poput, recimo, onog s početka leta, kada je iz DS-a u SNS prešao pokrajinski poslanik iz Alibunara simptomatičnog prezimena – Konjokrad.

Naravno da se to nikad neće odigrati pod kapom nebeskom, jer je stepen nemoralna, različitih aršina i drugih nakaradnosti u srpskoj politici dosegao orkanske visine. I u tom pogledu otrcano je više spominjati idiotski proporcijalni sistem i još kretenskiju odluku Ustavnog suda da vlasništvo nad mandatom dodeli poslanicima izabranim na odgovornu funkciju preko stranačkih lista.

U svemu je definitivno najzanimljivije to što se nakon dve i po godine neprikosnovene naprednjačke vladavine neki pojedinac (ili pojedinka) usudio da napusti njihove skute, bez obzira na to što je i u „slučaju Bodrožić” gotovo sigurno reč o sitnospostveničkim interesima i priklanjanju, makar i klimavoj, ali ipak vladajućoj garnituri.

Nego, da li ova „prva lasta” predskazuje početak jedne nove epohe?! O tome je, još uvek, suviše rano govoriti...

J. Filipović